

[Justitsministeren.]

ne ikke uvæsentlige omkostning. Finder fogedretten det undtagelsesvis nødvendigt, at der bliver givet møde for fordringshaveren under forretningen, kan den enten indkalde ham til mødet eller udsætte forretningen til et senere tidspunkt og indkalde ham hertil.

Der bliver mulighed for at afskære udlægsforretninger, som på forhånd må antages at ville blive resultatløse. Efter forslaget kan udlægsforretning således som udgangspunkt ikke forlanges afholdt hos en skyldner, hos hvem det under en tidligere forretning inden for det sidste år ikke har været muligt at opnå dækning.

Blandt de øvrige forslag til forenkling af fremgangsmåden for inddrivelse af pengekrav kan nævnes, at de historisk betingede forskelle mellem fremgangsmåden ved udlæg og ved udpantning opgives, således at al inddrivelse af pengekrav fremtidig sker ved udlæg, at der kun undtagelsesvis skal foretages vurdering af udlagte aktiver, og at værnetingsreglerne ændres, således at fogedsager altid kan behandles på det sted, hvor det er mest praktisk.

Som nævnt tilsigter lovforslaget også på forskellig måde at forbedre skyldnerens stilling under tvangsfuldbyrdelsen. Der foreslås således en vis udvidelse af de aktiver, som en skyldner kan holde uden for udlæg. Dette sker bl.a. ved en forhøjelse af værdigrænsen for det løsøre, som er nødvendigt til skyldnerens eller hans husstands erhverv eller uddannelse. Det foreslås samtidig, at skyldneren ikke gyldigt skal kunne give samtykke til udlæg i sådanne aktiver.

Erstatning for invaliditet og erstatning for tab af forsøger foreslås i videst muligt omfang fritaget for udlæg. Det samme gælder hjælpemidler, som er nødvendige på grund af legemlige mangler eller sygdom, og ting af særlig affektionsværdi.

Beskyttelsen mod udlæg i løn øges, således at udlæg kun kan foretages i endnu ikke udbetalt løn eller andet vederlag for personligt arbejde, hvis skyldneren lader pengene henstå i mere end 7 dage efter slutningen af den periode, i hvilken lønnen er indtjent, eller efter, at vederlaget er fortjent.

Endvidere gives der fogedretten adgang til at bestemme, at løsøre, hvori udlæg er foretaget, ikke må fratages skyldneren, så

længe denne overholder en afdragsordning, der er fastsat af fogedretten og tiltrådt af skyldneren. På samme måde kan fogedretten efter forslaget bestemme, at udlæg i fast ejendom, der tjener til bolig for skyldneren eller hans husstand, ikke giver ret til at sætte ejendommen til auktion, så længe skyldneren overholder en afdragsordning, der er fastsat af fogedretten og tiltrådt af skyldneren.

Efter forslaget begrænses adgangen til at lade skyldnere, som ikke møder frivilligt i fogedretten, fremstille ved politiets foranstaltning. Bestemmelse om fremstilling bør således i almindelighed ikke træffes, hvis fogedretten på forhånd anser det for overvejende sandsynligt, at der ikke under forretningen kan opnås dækning for kravet, eller hvis fremstillingen ikke vil stå i rimeligt forhold til gældens størrelse. Endvidere er det efter forslaget altid fogedretten, der afgør, om fremstilling bør finde sted.

Der foreslås indført en regel om erstatning til skyldnere, hos hvem der med urette er blevet foretaget udlæg, eller som er blevet afhentet af politiet, uden at betingelserne herfor har været opfyldt.

Endelig skal skyldneren efter forslaget i almindelighed have underretning forud om en fogedforretning.

Forslaget om oprettelse af lokalnævn vedrørende politiets virksomhed bygger i al væsentlighed på den enige indstilling herom, som strukturudvalget vedrørende politiet har afgivet til justitsministeriet.

Formålet med lokalnævnene er først og fremmest at sikre, at tilknytningen mellem politiet og den lokale befolkning bevares og udbygges på trods af en udvikling, der nødvendiggør, at politiets virksomhed må udføres inden for rammerne af større enheder end hidtil. Reduktionen i antallet af politikredse, der sker med virkning fra 1. april 1973, er et eksempel på denne koncentration.

Efter forslaget er der sikret lokalnævnet adgang til at blive informeret om politiets arbejde i almindelighed og i konkrete tilfælde. Der er endvidere givet det adgang til orientering om, hvordan politiets virksomhed organiseres, og om bevillingsmæssige og administrative problemer. Det er samtidig pålagt nævnet, at oplysninger om politiets virksomhed og arbejdet i nævnet skal